

Izvješ e medijskih objava

05.10.2015

Muzeji Hrvatskog zagorja

3.10.2015	Slobodna Dalmacija	Stranica/Termin: 12	Hrvatska
Naslov:	Plemi i iz malog oglasnika		
Sadržaj:	Doku priobalju za 500.000 eura možete kupiti pedesetak kvadrata ku e na Stradunu ili stotinjak kvadrata stana na Marjanu, za iste pare u Zagorju možete postati pravi mali Franjo Tah		
Autor:	DAVOR KRILE		
Rubrika, Emisija:	Spektar	Žanr: izvješ e	Naklada: 25.000,00
Ključne riječi:	MUZEJ STARO SELO KUMROVEC, MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, DVOR VELIKI		

3.10.2015	Telegram	Stranica/Termin: 5	Hrvatska
Naslov:	Vuna kustosica prošli je tjedan otišla u mirovinu		
Sadržaj:	Popri ali smo s povjesni arkom, dr. sc. Nelom Tarbuk, koja je provela 57 godina u zagreba kom Muzeju za umjetnost i obrt u kojem je vodila tri zbirke		
Autor:	R. Mikuli		
Rubrika, Emisija:	Kultura	Žanr: izvješ e	Naklada:
Ključne riječi:	ICOM		

3.10.2015 Slobodna Dalmacija

Stranica/Termin 12

Naslov: Plemi i iz malog oglasnika

Autor: DAVOR KRILE

Rubrika/Emisija: Spektar

Žanr: izvješ e

Površina/Trajanje: 2.009,07

Naklada: 25.000,00

Ključne riječi: MUZEJ STARO SELO KUMROVEC, MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA,

ponos ratkajevin Mali Tabor - 1254 četvornih metara pod krovom, de

Plemići iz malog oglasnika

Dokupriobalju za 500.000 eura možete kupiti pedesetak kvadrata kuće na Stradunu ili stotinjak kvadrata stana na Marjanu, za iste pare u Zagorju možete postati pravi mali Franjo Taħi

PIŠE DAVOR KRILE SNIMA DRAGAN MATIĆ / CROPIX

TRŽIŠTE hrvatskih nekretnina najzorniji je dokaz selektivnog uspjeha ovdašnjeg kapitalizma i duboke ukorištenosti svih apsurdna ponude i potražnje: dok u priobalju za petsto tisuća eura možete kupiti 50-ak kvadrata kuće na Stradunu ili stotinjak kvadrata stana na splitskoj Rivi ili Marjanu, za iste pare u hrvatskom Zagorju možete postati pravi mali Franjo Taħi s vlastitim srednjovjekovnim dvorcem od 1254 metra četvorna pod krovom, deset soba, četiri obrambene kule i okućnicom većom od 50 tisuća kvadrata. Za žuntu ćete dobiti i dvorišni bunar, vodovodni, strujni, plinski i telefonski priključak te pogled na nepregledne zelene bregove i nedaleke Julijske Alpe. Magistralna cesta vam, povrh svega, prolazi doslovce ispod prozora.

Ako ne vjerujete, a vi onda za nama: put pod noge, pa pravo u Prišlin kod Huma na Sutli, tik uz slovensku granicu. Uvjerite se na licu mjesta kako je život uz jadransku obalu danas višestruko precijenjen čak i u odnosu na najljepše dijelove kontinenta. I da

u aktualnoj, pa i u prošloj državi, među Hrvatima ipak nisu najviše profitirali Zagorci.

Htio sam ga adaptirati za bavljenje turizmom i ugostiteljstvom, ali sam se u međuvremenu razbolio. Onda sam ušao u druge investicije i za dvorac više nemam dovoljno vremena - priča nam jedan od dvojice vlasnika dvorca Mali Tabor, građevinski poduzetnik Zdravko Ivčić.

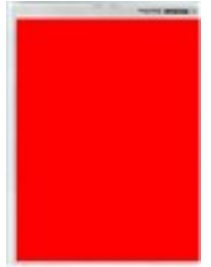
JELAČIĆ I BROZ

Do svoje polovice zdanja devedesetih došao je otkupom vlasništva od dioničara mjesne poljoprivredne zadruge. U baroknoj zgradi u razdoblju socijalizma bile su smještene zadruga prodavaonica, gostionica, čak i lokalna mesnica. Kad bi ljudi nedjeljom izlazili s mise iz obližnje crkve, tu bi se rasijecala junetina ili teletina koju su potom kupovali za ručak. Drugi dio nekadašnjeg velikaškog ponosa pripada Tomislavu Grozaju koji živi u Sloveniji. On ga je naslijedio po obiteljskoj liniji, u dijelu zgra-

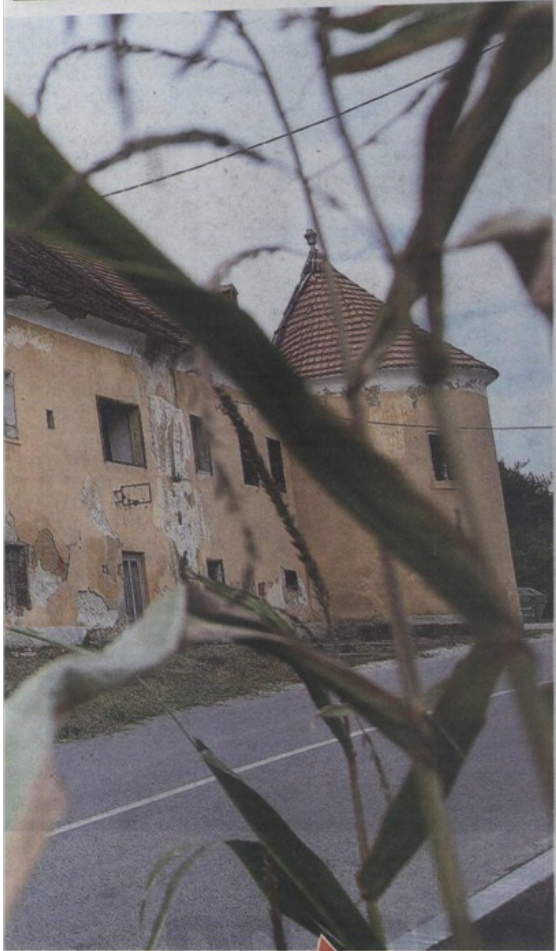
de adaptiranoj za stanovanje sve do konca osamdesetih živjela je njegova majka. Obojica su vlasnika su danas, usprkos sentimentima i ranijim planovima, apsolutno suglasna sa što bržom prodajom.

Ozbiljnih kupaca, međutim, baš nešto i nema: dolaze mnogi u razgledavanje, među zainteresiranima su i brojni stranci - Englezi, Kanadani, Arapi, Rusi, Amerikanci... - no usprkos simboličnoj cijeni ovog impresivnoga objekta teško i nikako ne drijese kesu. Nema druge nego da preuzimanjem ovoga simbola zagorske moći svoju superiornost demonstrativno iskaže koji Dalmatinac ili Dalmatinica. Friško udanoj Severini bi, primjerice, jedan ova kav zagorski zamak bio idealno novo ljubavno gnijezdo...

Dvorac Mali Tabor prvi se put u pisanim hrvatskim izvorima spominje na kraju 15. stoljeća. Tad je bio vlasništvo obitelji Ratkaj ali su mu graditelji do danas nepoznati. Prije Ratkaya je navodno bio u posjedu hrvatsko-ugarskog velikaša Ivanisa Korvina, prije njega i stanovitog pla-

bene kule i okućnica od 50.000 kvadrata - samo je jedan od derutnih hrvatskih dvoraca koji se nude za 'mali' novac

Zdravko Ivić odredio je cijenu od 500.000 eura i ne spušta je ni centa

vočnog Jurja Brandemburškog. Našao se neko vrijeme i u obiteljskoj portfelju slavne obitelji Jelačić, kao i baruna Kavangha.

Premda je rođen u obližnjemu **Kumrovcu**, Josip Broz - kao što je poznato - nije baš odveć volio dvorce i njihovu feudalnu simboliku, pa je u vrijeme njegove vladavine Mali **Tabor** rutinski pretvoren u mjesno skladište i postao prilično derutan uslijed dugogodišnjeg neodržavanja. Razlog oklijevanja modernih kupaca postaje jasniji kad se nakon uvida u bremenitu mu prošlost malo dublje zaviri u njegovu unutrašnjost: povrh cijene, treba jamačno osigurati još gotovo toliko novca za temeljitu rekonstrukciju i obnovu. Statika nosivih zidova nije odveć narušena, ali gotovo sve drugo vapi za čvrstom građevinskom rukom. Povrh toga, strogi konzervatorski uvjeti koji nalazu strogo poštivanje svih povijesnih građevinskih elemenata također pomalo plaše kupce, kao i priznanje prodavatelja da bi obnova mogla potrajati barem dvije-tri godine.

'Kaj to nije tragedija da ovakvu spomeničku cjelinu ne mrete prodati ni za dva pišljiva mercedesa? Kaj su to danas dva mercedesa, a dvorac bogibogme nije nigdar mogao imati baš svak'

- Kaj to nije tragedija da ovakvu spomeničku cjelinu ne mrete prodati ni za dva pišljiva mercedesa? Kaj su to danas dva mercedesa, a dvorac bogibogme nije nigdar mogao imati baš svak? Još je veća tragedija da je država ovaj dvorac proglasila kulturnim dobrom, a ni sama nema interesa da ga kupi i pretvori u muzej, kao što je napravljeno s obližnjim **Velikim Taborom**. Evo, ja sam spreman budućem kupcu pomoći u obnovi od prvog dana, od građevine do stolarije - obvezuje se Zdravko Ivić, koji je najveći broj svojih baustela odradio

na šibenskome području, od Vodica pa do Jezera na Murteru.

Bilo bi mu iznimno drago, kaže, da se baš neki Dalmoš kad pročita ovaj tekst u Slobodnoj odluči na ovu sjevernu investiciju. Razlog? Konfiguracija reljefa u ovome kraju idealna je za golfski teren: u tom slučaju dvorac bi bio prepoznatljiv rezidencijalni objekt u koji bi se dalo smjestiti puno potencijalnih golfera.

Nedaleki dvorac Bežanec je savršen primjer uspješne obnove puno zapuštenije i derutnije spomeničke cjeline u današnji izniman turistički lokalitet. Kako - međutim - država ima pravo prvokupa, čak i kad se pronadje kupac čvrsto zainteresiran za Mali **Tabor**, prodavatelji su ga prije potpisivanja ugovora prethodno dužni još jednom ponuditi u vlasništvo državi, županiji i općini.

Načelnik Huma na Sutli navodno je već iskazivao načelnu želju da kupi dvorac kako bi za obnovu aplicirali prema europskim fondovima, ali su svakom od suvlasnika bili spremni platiti samo po stotinu tisuća eura.

Zdravko Ivić kaže da nijedna cijena manja od četiri milijuna kuna ne dolazi u obzir jer u tom slučaju uopće ne bi pokrio svoje troškove kupnje. K tome je pomalo kivan na općinu koja već godinama ubire državna sredstva na ime brige o ovoj spomeničko-kulturnoj cjelini, a da njezinim stvarnim vlasnicima nisu dosad isplatili niti jedne lipe.

ZEMLJA TISUĆU DVORACA

Makar prodaja dvorca nama južnim Hrvatima zvuči kao nesvakidašnji ekskluzivitet i rijetka tržišna prilika, agenti agencije "Nekretne Croatia", koja oglašava prodaju Malog **Tabora**, otkrivaju nam kako povrh ovoga objekta prodaju još čak pet sličnih srednjovjekovnih utvrda, zamaka ili kurija. Sva ova zdanja su smještena ili na području Krapinsko-zagorske ili Varaždinske županije, a cijene im se kreću od 500.000, pa sve do pet milijuna eura za usamljenije i očuvanje objekte s vlastitim jezerima

ili hektarima guste šume kojom se ču gizzdavi jeleni.

Na sjevernim hrvatskim područjima na koja svojedobno nije stupio kao da baš i ne vole kupovati zamkove: najčešći kupci dosad su uglavnom ili Rusi ili zapadnoeuropski državljani. Izuzme li se par tajkuna njihova reprezentativna kućanstva, zamkovima po kojima su nekadašnji moćnici gomilali kmetstva bogatstva, potčinjenima propisivali količinu tlake ili slasno koristili primanocit (pravo prve bračne noći) mogli bismo reći da dostojnih sljedbenika slave domovinskoga plemstva više gotovo i nemamo.

Naslov: Vuna kustosica prošli je tjedan otišla u mirovinu

Autor: R. Mikuli

Rubrika/Emisija: Kultura

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 791,68

Naklada:

Ključne riječi: ICOM

MINI INTERVJU

Važna kustosica prošli je tjedan otišla u mirovinu

Popričali smo s povjesničarkom, dr. sc. Nelom Tarbuk, koja je provela 37 godina u zagrebačkom Muzeju za umjetnost i obrt u kojem je vodila tri zbirke

Muzej za umjetnost i obrt institucija je s dugom poviješću. Osnovan davne 1880. godine bio je jedan od prvih u Europi takvog tipa. Inicijalno je zamišljen tek kao dio obrazovne ustanove čiji je cilj bio mladim obrtnicima omogućiti uvid u povijest oblikovanja uporabnih predmeta. No, ideja koja je pomogla oblikovati muzej kakav danas poznajemo bila je revolucionarna zamisao Izidora Kršnjavoga da se obrt poveže s umjetnošću. S vremenom se fundus Muzeja povećavao i danas se u njemu, što kroz zbirke izložene u stalnom postavu, što u depoima, može pronaći daleko više od 100.000 eksponata u rasponu od 14. stoljeća do suvremenosti. Dr. sc. Nela Tarbuk donedavno je upravo u tom muzeju bila zaposlena kao muzejska savjetnica i voditeljica triju važnih zbirki - zbirke skulpture, zbirke bjelokosti i zbirke glazbenih instrumenta. Svoju je karijeru kustosice najvećim dijelom posvetila korpusu sakralne umjetnosti i upravo je u tom segmentu ostvarila i svoje najbolje projekte. Nela Tarbuk je u svojoj bogatoj 37-godišnjoj karijeri sudjelovala na realizaciji velikih projekata od kojih su izložbe o Ilirskom preporodu, bidermajeru i historicizmu u Hrvatskoj i bjelokosti iz fundusa MUO-a samo neke. Iako je kroz svoj rad umnogome pomogla razvoju Muzeja, ono što je ostavila u zalag generacijama koje dolaze izloženi je korpus crkvene skulpture unutar Stalnog postava sakralne umjetnosti. Karijeru je zaokružila organizacijom ICOM-ove (točnije ICDAD-ove) konferencije u Hrvatskoj na kojoj je sudjelovao

respektabilni broj stručnjaka djelatnih u svjetski najznačajnijim muzejima primijenjenih umjetnosti i dizajna - od londonskog Victoria i Albert muzeja, do bečkog MAK-a i skandinavskih muzeja i kraljevskih zbirki.

● Što vam je još ostalo za odraditi?

Trenutačno privodim kraju rad na izložbi i monografiji posvećenoj kiparu Johannesu Komersteineru i njegovim sljedbenicima. Ta bi izložba trebala pobuditi interes jer se prvi put monografski predstavlja jednog kipskog majstora s imenom i prezimenom i sačuvanim opusom što je za vrijeme u kojem su djelovali velika rijetkost jer se potkraj 17. stoljeća većinom radilo o anonimnim majstorima što je bilo sasvim uobičajeno.

● Je li vam neka od tih zbirka draža od drugih? Dakako da su mi kao

povjesničaru umjetnosti glavne zbirke bile one koje pripadaju korpusu likovnih umjetnosti, a prioritet dajem muzejskoj zbirci crkvenog kiparstva, jednoj od najvećih i karakterom najkompleksnijih zbirki ove vrste u zemlji.

● Vodili ste zbirke skulpture, zbirke bjelokosti i zbirke glazbenih instrumenta. Postoji li razlog zašto Muzej za umjetnost i obrt u svom stalnom postavu još nije pronašao mjesto za nešto veći broj glazbala?

Nedostatak prostora. Nadajmo se da će u nekom budućem postavu biti izloženi, ali najbolje bi rješenje bilo skupiti kompletnu građu iz čitave Hrvatske i otvoriti Muzej glazbenih instrumenata.

● Pritom ste i relativno nedavno doktorirali.

Bilo je to izuzetno teško i naporno. Riječ je o crkvenom namještaju za koji sam se zainteresirala još na terenskim obilascima crkvenih objekata. U neku ruku sam prva istraživačica koja je počela sukcesivno istraživati tu građu i postići da postane ravnopravni dio gotovo na svim velikim kulturološkim izložbama sakralne tematike kontinentalne Hrvatske kao i umjetničkih topografija istog područja. Ravnatelju muzeja, prof. Miroslavu Gašparoviću, stalo je da kuštosi steknu znanstvene titule što pokazuje i respektabilna brojka od sedam doktora znanosti koji su to postali tijekom njegova mandata.

● Postoje li projekti koje ste jako željeli realizirati, a stvari se nisu poklopile? Naravno. Svojedobno sam započela rad na katalogu gotičke skulpture iz muzejskog fundusa, što je dakako predstavljao tvrd istraživački orah, ali sam, nažalost, bila prekinuta zbog rada na izložbi Historicizam u Hrvatskoj. Kasnije više nije bilo prilike za vratiti se radu na tom katalogu. ■ R. Mikulić

